

[Helle Degn]

lem- og Latinamerika. Vi ser klart en forskydning i retning af flere mellemindkomstlande i handlingsplanen, og det er vi nok noget betænkelige ved.

Det er et gennemgående træk i Danidas handlingsplan, at man fastholder fattigdomsorienteringen uden dog rigtig at præcisere, på hvilken måde denne politiske målsætning skal konkretiseres. Vi finder klart, at der er store muligheder for at fremme erhvervslivets aktive medvirken til opfyldelsen af den fattigdomsorienterede bistands mål og i denne forbindelse også til sikring af, at hensynet til udviklingen i samarbejdslandene altid går forud for danske erhvervsinteresser.

For således at sikre, at dansk erhvervsliv kan være med i udviklingsrelevante og konkurrencedygtige tilbud i forbindelse med den danske og den internationale bistand, synes Socialdemokratiet f.eks., at det er nærliggende at undersøge, på hvilke områder det danske erhvervsliv kan medvirke til gennemførelsen også af en miljøhandlingsplan, og derfor foreslår vi etableret et dansk forum for drøftelser af industriudviklingen i ulandene, et forum, der bør repræsentere erhvervsliv, fagbevægelse, offentlige institutioner og private bistandsorganisationer med ekspertise i industri- og teknologiudviklingen. Alle disse gode kræfter bør efter vores opfattelse samles i et forum, som kan rådgive ministeren, Danida og Folketingets Udenrigsudvalg vedrørende det videre arbejde med at konkretisere regeringens bistandsplan.

Endvidere glæder vi os over, at ministeren i sin redegørelse fastslår, at det bærende princip for dansk bistandspolitik fortsat skal være varige forbedringer for de fattigste befolkningsgrupper, ligesom Danidas handlingsplan også tager sit udgangspunkt i den politiske bredde, der har været kendetegnende for de seneste mange års bistandspolitik.

Ud over en yderligere præcisering via projektforslag af fattigdomsorienteringen finder vi også, at miljøaspektet, kvindeaspektet og menneskerettighedsaspektet mangler konkrete præciseringer i form af forslag og projekter, som tager særligt sigte på at opfylde disse politiske intentioner.

Når man læser Danidas handlingsplan, står det f.eks. ganske uklart, hvilket menneskerettighedsbegreb Danida betjener sig af. De sidste par dages debat har også rejst spørgsmålet om

Det Danske Menneskerettighedscenters arbejdsvilkår. Lad os under udvalgsarbejdet se lidt på det, og på hvilken måde det kan bidrage til en præcisering af vores politik på området.

Den anden og mere iøjnefaldende ændring, handlingsplanen peger på, og som ministeren også nævner i sin redegørelse, er den øgede decentralisering af bistandsadministrationen gennem flere og mere velforsynede bistandsmissioner. Dette princip kan vi tilslutte os, da det giver klare fordele og muligheder for at øge bistandens kvalitet og effektivitet.

Vi finder, det er af stor betydning, at der i handlingsplanen peges på, at personelbistanden øges, at bistandsmissionerne styrkes, og at det operative ansvar i et større omfang lægges ud. Vi synes, det er vigtigt, at danskerne kommer ud. Vi synes, vi skal have udsendt flere eksperter, stipendiater og frivillige, som kan trække ny viden og nye ressourcer hjem til det danske samfund.

Derudover vil jeg nævne det tredje forslag i handlingsplanen, som er, at lånebistand gradvis afløses af gavebistand, f.eks. i form af udstyrsleverancer og tjenesteydelser bundet til indkøb i Danmark. Vi deler udenrigsministerens opfattelse af, at det måske er mere hensigtsmæssigt at støtte det danske erhvervsliv end at støtte udenlandske banker, og jeg vil gerne på Socialdemokratiets vegne bede om, at vi under udvalgsarbejdet i Udenrigsudvalget ser lidt nærmere på, hvilke konsekvenser dette vil have.

Som den fjerde væsentlige ændring peges der i handlingsplanen på oprettelse af en særlig flekspulje. Vi synes, det er godt med fleksibilitet, men vi er ikke umiddelbart positive over for flekspuljekonstruktionen; den synes vi er dårlig. Begrundelsen, som nævnes i handlingsplanen, og som også er fremført af udenrigsministeren i dagspressen, skulle være muligheden for en hurtig og begrænset indsats og for, at industrien kunne foretage forundersøgelser for at få flere danske vareleverancer.

Efter vores opfattelse smager dette meget af eksport- og erhvervsstøtte, og den opgave finder vi hører hjemme i Industriministeriet, men vi vil selvfølgelig under arbejdet i Folketingets Udenrigsudvalg gerne se på, hvordan vi kan opnå fleksibilitet i det naturlige samarbejde med dansk erhvervsliv uden at omgå de langsigtede bistandspolitiske mål. Jeg skal også